

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 18. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 1. februar 2013
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Jens Joel (S), Camilla Hersom (RV), Nikolaj Villumsen (EL), Per Clausen (EL), Erling Bonnesen (V), Lykke Friis (V), Pia Adelsteen (DF), Merete Riisager (LA), Lene Espersen (KF)

Desuden deltog: Europaminister Nicolai Wammen

Pia Adelsteen ledede mødet under dagsordenens punkt 2-4.

Formanden bød velkommen til Det Radikale Venstres nye EU-ordfører, Camilla Hersom.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3219 (almindelige anliggender) den 4. februar 2013

Europaministeren: Jeg vil i dag forelægge punkterne på rådsmødet vedrørende almindelige anliggender, som finder sted på mandag. Alle punkterne er denne gang til orientering.

Udg. 1. Den fremtidige europæiske samhørighedspolitik

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2011) 0607, KOM (2011) 0610, KOM (2011) 0611, KOM (2011) 0612, KOM (2011) 0614, KOM (2011) 0615, KOM (2012) 0496

Rådsmøde 3219 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Punktet var udgået.

2. Præsentation af arbejdsprogrammet for det irske formandskab

– *Præsentation*

Rådsmøde 3219 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Europaministeren: Irland overtog som bekendt EU-formandskabet den 1. januar 2013, og på rådsmødet på mandag vil Irland præsentere sit formandskabsprogram, der udgør første del af det irske, litauiske og græske trioformandskab. Det er syvende gang, Irland har formandskabet.

Generelt er der lagt op til et formandskab, som vil være præget af den aktuelle økonomiske situation i Europa.

Den irske hovedprioritet under formandskabet er "Stabilitet, vækst og beskæftigelse". I denne forbindelse forventes det irske formandskab særligt at søge at levere resultater på områder som: Styrkelse af ØMU'en, herunder især arbejdet med at etablere en fælles bankunion; vækst- og stabilitetspagten; det indre marked – herunder det digitale indre marked – det europæiske semester; energieffektivitet og transatlantisk handel. Endelig tildeles EU-udvidelsen en høj prioritet, særligt i forhold til at fremme tiltrædelsesprocessen for det vestlige Balkan.

Vi er fra regeringens side glade for at se, i hvor høj grad irernes formandskabsprogram flugter fint med de prioriteter, som vi selv havde under det danske formandskab. Det irske formandskabsprogram arbejder videre med en lang række af de samme problemstillinger, ikke mindst for så vidt angår den vigtige vækst- og beskæftigelsesdagsorden.

Lene Espersen mente, det blev spændende at se, hvad irerne kan udrette under deres formandskab. Hun syntes, formandskabets hovedprioriteter var skrevet i et sprog, man kunne forstå. Man fokuserer på borgerne og på, hvordan vi kan gøre det bedre for de mennesker, der bor i vores del af verden. Formandskabet har sat det indre marked på dagsordenen. Det har altid været en dansk mærkesag, fordi det er med til at fremme konkurrencen. Man har fokus på de små og mellemstore virksomheder. Faktisk er langt størstedelen af alle danske virksomheder små eller mellemstore. Hun spurgte, hvordan regeringen kan spille aktivt ind på scenen, bl.a. for at få flere administrative lettelser for de små og mellemstore virksomheder.

Merete Riisager hæftede sig ved europaministerens udtalelse om, at det irske formandskab vil koncentrere sig om at styrke ØMU'en, herunder oprettelse af en bankunion. Det syntes hun var logisk, idet bankunionen hører sammen med ØMU'en. Det er helt klart, at vi i Danmark har sagt nej til ØMU'en, og at det derfor vil være forventeligt, at vi skal have en folkeafstemning, hvis vi skal tiltræde en sådan aftale. Hun spurgte, om europaministeren ikke er enig heri.

Pia Adelsteen nævnte, at p.t. er det banktilsynet, man diskuterer, men senere kommer de to andre pakker vedrørende bankerne. Hun spurgte, hvad europaministeren forventer der vil skal i forhold til bankunionen. Europaministeren har jo i en artikel i Politiken givet udtryk for, at det vil være i dansk interesse at være så tæt på kernen i EU som muligt, og det er helt åbenlyst, at kernen i EU er eurolan-

dene. Derfor spurgte hun, om man kan dokumentere, at det er i dansk interesse at være så tæt på kernen som muligt.

Europaministeren delte fuldt ud Lene Espersens synspunkt og betegnede det indre marked som en vigtig vækstmotor. Eksempelvis vil en reform af det digitale indre marked have et kæmpe vækspotentiale. Det samme vil der være, hvis vi kan få mere gang i de små og mellemstore virksomheder. Ligesom Lene Espersen er regeringen optaget af, hvordan vi kan give de små og mellemstore virksomheder, som udgør ryggraden i det danske erhvervsliv, de bedst mulige arbejdsbetingelser. Der må imidlertid være en balance, for der må ikke være konkurrenceforvridning mellem de små og mellemstore virksomheder og de store virksomheder.

Med hensyn til den bankunion, som både Merete Riisager og Pia Adelsteen er inde på, sagde europaministeren, at fra dansk side mener vi, det har været konstruktivt med de drøftelser, der har været, bl.a. om banktilsynet. Vi mener, det er i Danmarks interesse, at vi sidder med ved bordet. Når vi kender det endelige resultat, vil vi fra dansk side tage stilling til, hvilke dele vi kan og i givet fald måtte ønske at deltage i. Europaministeren pointerede, at dér er vi slet ikke i dag. Vi vil naturligvis fuldt ud respektere de danske forbehold, sagde han til Merete Riisager. Hvis vi på et tidspunkt skal deltage i noget, der måtte være i strid med forbeholdene, så kræver det selvfølgelig, at danskerne træffer en anden beslutning. Europaministeren tilføjede, at regeringen ikke har nogen planer om at holde folkeafstemning om dansk deltagelse i ØMU'en, men den vil på et tidspunkt gerne have folkeafstemning om forsvarsforbeholdet og det retlige forbehold.

I anledning af Pia Adelsteens ønsker om at få et videnskabeligt bevis for, at det vil være en fordel for Danmark at være så tæt på kernen i EU som muligt, sagde europaministeren, at det dejlige ved at være folkevalgt er, at man arbejder med politik og med holdninger og overbevisninger. Han var sikker på, at man kunne finde professorer, der mente, det vil være i dansk interesse at være så tæt på kernen som muligt, og at man også kunne finde kloge hoveder, som mente det modsatte. Regeringen har den holdning – som deles af det store flertal i Folketinget – at det er i Danmarks interesse at være så tæt på kernen som muligt og udøve vor indflydelse. Premierminister Camerons melding om, at man vil trække sig ud af dele af EU-samarbejdet, er ikke en vej, vi har planer om at følge fra dansk side.

Merete Riisager hæftede sig ved europaministerens svar om, at når det endelige resultat med hensyn til bankunionen foreligger, skal vi tage stilling til, hvilke dele vi vil tilslutte os, og kontasterede det med statsministerens svar til hende om, at vi kommer til at tage stilling til bankunionen som en helhed. Hun spurgte, om regeringen har fået nye informationer, der går ud på, at der kan blive tale om en opsplitning.

Hun ville gerne have bekræftet, at bankunionen er en del af ØMU'en.

Nikolaj Villumsen henviste til en artikel i Information, hvor man citerer en centralt placeret person i det irske formandskab, som siger, at man meget gerne vil have Danmark og Sverige og England med i bankunionen, men der skal gælde de

samme forpligtelser for alle, også i forhold til at redde krakkede banker – altså at alle landes skatteborgere skal betale for krakkede banker. Han spurgte, hvad regeringens syn er på denne udtalelse, som står i modsætning til det, den danske statsminister har sagt.

Pia Adelsteen ville have stillet det samme spørgsmål som Merete Riisager vedrørende "dele af" bankunionen og spurgte, om der er tale om en opsplittning.

Hun var glad for europaministerens indrømmelse af, at der er eksperter, der mener, at det ikke vil være en fordel for Danmark at være så tæt på kernen som muligt.

Europaministeren gjorde opmærksom på, at bankunionen ikke står på dagordenen for Europaudvalgets møde i dag, men overordnet ville han sige, at vi er gået ind i forhandlingerne om tilsynet, fordi vi mener, det er vigtigt for Danmark at sidde med ved bordet. Derudover er der nu drøftelser om afviklingsmekanismen osv. Vi er nødt til at have et klart billede af, hvad de øvrige elementer i bankunionen vil betyde, før vi kan tage stilling til, hvad Danmarks engagement skal være på det område. Han beroligede Merete Riisager med, at han fuldt ud bakkede det op, statsministeren havde sagt om bankunionen i Europaudvalget.

Merete Riisager ville gerne have et klart svar på, om Danmark skal tage stilling til bankunionen som en helhed, eller om man kan tilslutte sig delelementer.

Nikolaj Villumsen spurgte, om vi vil lade være med at tilslutte os bankunionen, hvis den indebærer, at danske skatteborgere kommer til at betale til krakkede banker i andre lande.

Europaministeren konstaterede, at med hensyn til tilsynsmekanismen er der en løsning. Nu er man i gang med at kigge på afviklingsmekanismen, og hvordan man i givet fald skal fordele byrden, hvis banker går ned. Den danske holdning er, at det må være den finansielle sektor selv, der betaler den regning – ikke skatteborgerne. Men vi har endnu ikke set det konkrete udspil på det område, så det er særdeles vanskeligt at sige, hvordan det vil lande. Først når vi kender det endelige resultat, vil vi kunne tage stilling. Europaministeren tilføjede, at det er der ikke noget nyt i. Det er det, regeringen hele tiden har meldt ud.

Merete Riisager var utilfreds med, at europaministeren ikke ville svare på det helt grundlæggende spørgsmål, om det er statsministeren, som har ret i, at vi skal tage stilling til bankunionen som en helhed, eller om det er sådan, som europaministeren i dag er inde på, at vi kan tilslutte os delelementer.

Hun ville gerne have en bekræftelse af, at det irske formandskab arbejder for en styrkelse af ØMU'en, herunder bankunionen.

Europaministeren opfordrede Merete Riisager til at have lidt is i maven og gentog, at der ikke var nogen uoverensstemmelse mellem det, statsministeren havde sagt, og det, han havde sagt. Vi går ind i forhandlingerne om banktilsynet – herunder afviklingsmekanismen – og når vi kender resultatet, ser vi på, hvad Danmark måtte deltage i eller ikke deltage i.

Det er korrekt, at bankunionen er en del af den samlede ØMU-konstruktion, men det betyder ikke, at man ikke kan deltage i dele af samarbejdet uden nødvendig-

18. Europaudvalgsmøde 1/2-13

vis at være en del af ØMU'en. Men Danmark kan naturligvis ikke deltage i noget, der strider mod vort ØMU-forbehold.

3. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013 (udkast til konklusioner)

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3219 – bilag 1 (sammenfatning side 14)

EUU alm. del (12) – bilag 120 (udkast til kommenteret dagsorden) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 07-08/2-13 - bilag 1)

EUU alm. del (12) – bilag 170 (udkast til retningslinjer for konklusioner) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 07-08/2-13 - bilag 2)

EUU alm. del (12) – bilag 183 (udkast til konklusioner) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 07-08/2-13 - bilag 3)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 100 (side 287, senest behandlet i EUU 16/11-12 – EU's flerårige finansielle ramme)

EUU alm. del (12) – bilag 75 (side 213 FO, forhandlingsoplæg forelagt 2/11-12 – EU's flerårige finansielle ramme)

EUU alm. del (11) – bilag 553 (side 1281, senest behandlet i EUU 25/5-12 – handel)

EUU alm. del (10) – bilag 361 (side 958, senest behandlet i EUU 9/3-11 – det arabiske forår)

Europaministeren: På rådsmødet vil der være en indledende drøftelse af udkastet til konklusionerne til mødet i Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013. To længe planlagte emner – handel og det arabiske forår – vil blive drøftet i Det Europæiske Råd. Derudover har DER-formanden besluttet, at den flerårige finansielle ramme – MFF – 2014-20 også skal drøftes med henblik på at afslutte forhandlingerne. Drøftelserne vil tage udgangspunkt i konklusionerne fra det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 22.-23. november 2012.

MFF-punktet betragtes som en genoptagelse af en forhandling, der ikke blev afsluttet på Det Europæiske Råd i november. Landene vil formentlig give udtryk for deres nationale prioriteter vedrørende MFF i forbindelse med den planlagte frokost for Det Generelle Råd med den faste DER-formand, Herman van Rompuy. I den forbindelse vil jeg selvsagt også give udtryk for de velkendte danske prioriteter: Et restriktivt budget, modernisering af budgettet samt kravet om en dansk korrektion på indtægtssiden på 1 mia. kr. årligt.

Selv om man kom nærmere en løsning i forbindelse med mødet i Det Europæiske Råd i november sidste år, er der stadig en lang række udeståender. De primære knaster i forhandlingerne er det overordnede udgiftsniveau og indtægtssiden, herunder spørgsmålet om rabatter.

Hvad angår udgiftsniveauet var vi ikke langt fra at opnå en aftale på Det Europæiske Råd i november. De budgetrestriktive lande – inklusive Danmark – kræver yderligere reduktioner i forhold til forhandlingsboksen fra Det Europæiske Råd i

november. Samtidig vil en række modtagerlande formentlig også ønske at blive tilgodeset yderligere i forhold til, hvad de blev på Det Europæiske Råd i november, ligesom der er et pres fra nogle lande for at få landbrugsudgifterne op.

Indtægtssiden, herunder spørgsmålet om rabatter, blev kun kort berørt i november, men det er min forventning, at det vil blive et meget vanskeligt tema på Det Europæiske Råd i næste uge. Vi er fra dansk side indstillet på at kæmpe benhårdt for den danske rabat, og det forventer jeg også bliver nødvendigt. Der er ingen tvivl om, at det er nogle meget svære forhandlinger, der ligger forude.

For så vidt angår handel er der generel enighed om handelspolitikens bidrag til EU's vækst- og beskæftigelsesdagsorden. Der er behov for fremskridt i EU's bilaterale frihandelsforhandlinger i lyset af stilstanden i det multilaterale spor.

I forhold til det arabiske forår forventer jeg en drøftelse af udviklingen i de sydlige naboer og EU's samlede reaktioner på det arabiske forår generelt. EU har vist engagement i denne sag, bl.a. gennem lancering af en revideret naboskabspolitik der mere direkte og med flere midler støtter reformbestræbelserne i nabolandene. Der er nu behov for at se nærmere på, om EU's støtte er tilrettelagt, så den effektivt støtter landenes transitionsprocesser og imødekommer landenes behov og ønsker. Derudover bør vi kigge på, hvordan der kan skabes mere synergi og koordination mellem EU's og medlemslandenes programmer og andre organisationers aktiviteter i de sydlige nabolande.

Endelig forventer jeg, at Det Europæiske Råd vil gøre status for udviklingen i Mali, der blev behandlet på det ekstraordinære møde i Rådet for Udenrigsanliggender den 17. januar 2013.

Lene Espersen argumenterede for, at der skal være mere fokus på handel, som kan skabe vækst, men pointerede, at vi ikke skal være naive og "sælge Europa for billigt" og give lande som Rusland og Kina adgang til vore markeder, herunder vores infrastruktur, uden at kræve tilsvarende adgang til deres markeder. Lene Espersen præciserede, at hun var konservativ, ikke liberal. På den baggrund spurgte hun, om regeringen har gjort sig nogle tanker om, hvorvidt man f.eks. i forbindelse med offentlige udbud kan stille som betingelse, at de pågældende lande åbner deres markeder tilsvarende – altså kræver reciprocitet. Frihandel er den bedste måde at skabe vækst på, men det skal ske på fair vilkår.

Lene Espersen syntes, europaministeren i forbindelse med budgettet fokuserede på rabatten til Danmark. I den anledning gentog Lene Espersen et synspunkt, hun tidligere havde argumenteret for, nemlig at det er mindst lige så vigtigt for Danmark, at man med hensyn til det overordnede budget udviser tilbageholdenhed. Det nytter ikke noget, at vi får 1 mia. kr. i rabat, hvis vi skal betale 2 mia. kr. mere i sidste ende. Der skal bruges flere penge på vækstfremmende initiativer og færre penge på kostbare statsstøtteordninger. Samtidig skal vi være meget optaget af, at der sættes penge af til infrastruktur.

Lykke Friis fulgte Lene Espersens sidste bemærkning op ved at sige, at vi ikke kun skal diskutere, om Danmark får en rabat, men også skal fokusere på, hvad Europa får ud af budgettet. F.eks. mere forskning, grøn vækst og infrastruktur.

Hun henviste til det brev, 144 nobelpristagere har skrevet som optakt til topmødet, og til, at den italienske premierminister Monti har advaret mod, at vækstpagten risikerer at blive trevlet op. Hun ville gerne høre regeringens vurdering af den del af vækstdiskussionen.

Da det ikke ser ud til, at vi får de store ændringer i budgettet, er man i Europa-Parlamentet begyndt at diskutere, om man skal have "a real mid term review". Hun spurgte, hvad den danske regerings holdning er hertil.

Nikolaj Villumsen henviste til, at budgetkommissæren havde sagt, at det var helt umuligt, at Danmark kunne få en rabat, og spurgte, om europaministeren mener, det bare er rituel forhandlingstaktik, eller om vi skal tage det seriøst.

Han stillede et par konkrete spørgsmål vedrørende budgettet: Hvis det kompromis, man var tæt på under det forrige topmøde, var kommet igennem, hvor mange flere penge vil Danmark så komme til at betale til EU-budgettet – når rabatten er fratrukket? Hvor mange procent af det samlede budget udgør landbrugsstøtten, hvis kompromiset går igennem?

Pia Adelsteen spurgte, hvor stor man forventer at den flerårige finansielle ramme bliver – altså hvor mange flere penge Danmark skal betale.

I fredags var der en artikel, hvor budgetkommissær Lewandowski gav udtryk for, at han ikke kunne forestille sig, at Danmark fik en rabat, og betegnede det ultimative danske krav som en "atombombe". På den baggrund spurgte Pia Adelsteen, om Danmark vil holde fast i rabatten og bruge den vetoret, som man har sagt at man vil bruge.

Europaministeren var enig med Lene Espersen i, at frihandel er godt, men at vi ikke skal være blåøjede, når vi laver aftaler med andre lande. Vi skal være opmærksomme på, at det må foregå på fair vilkår, så begge parter får noget ud af de aftaler, der blive lavet, og at man ikke laver urimelige forvridninger. Det er regeringens og i øvrigt også Kommissionens udgangspunkt. Europaministeren tilføjede, at hvis man skal tage de positive briller på, må man indrømme, at frihandel er noget, som kan skabe millioner af job. I den forbindelse pegede han på, at vi er i gang med at lave en frihandelsaftale med USA, som vil kunne bidrage markant til den økonomiske udvikling. Vi er også i gang med forhandlinger med Latinamerika, hvor økonomierne boomer.

Europaministeren var enig med Lene Espersen og Lykke Friis i, at diskussionen om budgettet ikke alene skal være et spørgsmål om rabat. For at sætte tingene i perspektiv mindede han om, at det budget, vi taler om for årene 2014-2020, beløber sig til ca. 7.500 mia. kroner, mens den danske rabat i samme periode vil udgøre 7 mia. kr. Med hensyn til hvad vi skal bruge pengene til, er vores tilgang, at vi gerne ser, at budgettet bliver lavere end det, Kommissionen har spillet ud med, men at vi skal bruge pengene mere fornuftigt; vi skal satse mere på uddannelse, forskning, grøn vækst og infrastruktur. Det hørte han, at der var bred tilslutning til i Europaudvalget. Men han ville også sige åbent og ærligt til udvalget, at der skal opnås et kompromis mellem 27 lande, og det er ikke alle lande, der har de samme prioriteter som Danmark. F.eks. vil Frankrig gerne have flere pen-

ge til landbrugsstøtte, og Polen og en række østeuropæiske lande er meget optaget af strukturfondsmidlerne. Ingen lande vil få 100 pct. af deres ønsker opfyldt.

Europaministeren var meget enig med Lykke Friis i, at forskning og uddannelse er meget vigtige prioriteter. Det er også det, Danmark slås for, fordi det er en af de måder, hvorpå vi kan fremtidssikre EU's budget og gøre os konkurrencedygtige over for lande som USA, Kina og Japan.

Vækst- og jobpagten var et af de vigtigste resultater under det danske formandskab, og det er vigtigt, at vi sørger for, at de gode beslutninger, der blev truffet, også bliver udmøntet. Budgettet skulle gerne understøtte de øvrige beslutninger.

Ideen om et "mid term review" er ikke en blomst, der er vokset i vores have, men vi er parat til at tage en åben diskussion om den. Man må imidlertid skelne mellem, om et sådant "mid term review" blot skal konstatere, om tingene går, som de skal, eller om det skal være en egentlig genforhandling. Det sidste mente europaministeren, man skulle være meget varsom med at lægge op til.

Europaministeren fandt ikke noget overraskende i de bemærkninger fra kommissær Lewandowski, som Nikolaj Villumsen og Pia Adelsteen henviser til. Kommissionen har aldrig ment, at endnu flere lande skulle have rabat. Kommissionen kæmper for at få et højere budget og vil hellere bruge pengene på andre ting. Europaministeren så kommissærens udtalelse om et led i det forhandlingsspil, der nu går i gang. Han havde meget svært ved at forstå, at et krav om en dansk rabat skulle være en "atombombe", idet vi fra begyndelsen har gjort det krystalklart, at vi kræver en rabat på 1 mia. kr. til Danmark. I øvrigt gjorde europaministeren opmærksom på, at det ikke er kommissæren, der afgør, om vi får en rabat. Det er noget, der afgøres i de forhandlinger, der finder steds mellem stats- og regeringscheferne på mødet den 7.-8. februar. Her vil Danmark kæmpe benhårdt for en rabat til Danmark, hvad regeringen også har fået mandat til i Europaudvalget.

Europaministeren sagde til Nikolaj Villumsen, at det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at sige, hvad det samlede billede bliver for Danmark, idet det dels kommer an på, hvad den samlede budgetramme for EU bliver, dels kommer an på hvordan pengene bliver brugt, bl.a. på landbrugsområdet. Vi kræver en rabat på 1 mia. kr. på indtægtssiden, fordi vi mener, det ikke er rimeligt, at vi skal betale 4 kr., hver gang svenskerne skal betale 3 kr. Vi vil ikke finansiere andre velstående landes rabatter.

Europaministeren svarede Pia Adelsteen, at vi er parat til at bruge veto, hvis vi skønner, at det er nødvendigt. Udgangspunktet er naturligvis, at vi håber, at man kan lade en fornuftig aftale mellem de 27 lande, at vi får et budget, som er mindre end det, Kommissionen har lagt op til, og at pengene bliver brugt bedre.

Merete Riisager sagde i anledning af europaministerens redegørelse for de danske prioriteter og for de modstridende interesser, der gør sig gældende i EU, at man også kunne lægge særlig vægt på, at budgettet bliver mindre, og at man "screener" alting ud fra, hvilke værdier det vil skabe. Det er den tilgang, briterne har taget, og der kunne måske være en idé i at lytte til dem.

Hun appellerede til, at Danmark fokuserer på "return on investment". I den forbindelse henviste hun til, at regeringen ikke kunne redegøre for, hvilke værdier det skaber, at vi lægger forskningsmidler i EU og trækker dem tilbage til Danmark.

Nikolaj Villumsen indrømmede, at det kunne være svært at se, hvad vi får igen, når man ikke kender det endelige resultat – som han var meget spændt på – men han ville gerne vide, hvad kompromiset vil indebære for så vidt angår de samlede udgifter.

Pia Adelsteen spurgte, om regeringen havde overvejet at bruge vetoet i forhold til budgettet.

Lykke Friis takkede for præciseringen af, at regeringen absolut ikke kun går efter rabatten, idet man i så fald risikerede at få en pyrrhussejr.

Hun syntes ikke, hun havde fået svar på sit spørgsmål om, hvordan regeringen så på premierminister Montis bemærkning om vækst- og jobpagten.

Når man ser på medie billedet, fornemmer man, at den tyske kansler begynder at være optimistisk og ikke mere bruger krigsmetaforer om budgetforhandlingerne, hvilket er et godt tegn. Hun ville gerne vide, hvordan europaministeren vurderer forhandlingssituationen.

Europaministeren sagde til Merete Riisager, at regeringen ikke ønsker at gå Storbritanniens vej, idet den mener, at vi bedst løser fælles problemer i fællesskab.

Han var enig med Merete Riisager i, at det er vigtigt, hvad vi får tilbage i forhold til de penge, vi investerer. Derfor ser regeringen meget gerne et EU-budget, som får mere gang i økonomien og satser på uddannelse, forskning og infrastruktur. Men som nævnt er der andre lande, som ser anderledes på det.

Nikolaj Villumsen er meget nysgerrig og vil gerne vide, hvad resultatet af budgetforhandlingerne bliver, men vi bliver nok nødt til at holde spændingen ud et par dage endnu. Europaministeren svarede, at det ikke var hans forventning, at man landede på et budget af den størrelse, som blev præsenteret fra van Rompuy. Jo lavere budgettet bliver, jo mindre skal Danmark bidrage med. Men samtidig vil vi få færre penge fra nogle af de konti, som bliver sat ned. På nuværende tidspunkt kan vi ikke sige præcist, hvordan regnestykket endeligt kommer til at se ud. Europaministeren tilføjede, at vi samlet set går efter at få en fair aftale, og gentog regeringens prioriteter.

Europaministeren forstod, at Pia Adelsteen ønskede flere vetoer. Han pointerede, at vetoet er et våben, der skal bruges med stor varsomhed og eftertænksomhed. Vi har ikke planer om at udvide vetoet til at omfatte budgettet, hvor vi er i et tæt samarbejde med lande som Tyskland, Holland, Sverige og Storbritannien.

I relation til de bemærkninger fra premierminister Monti, som Lykke Friis henviser til, pegede europaministeren på, at der er sket en opfølgning af den vækst- og jobpagt, som var et af de væsentligste resultater under det danske formandskab. Vi har ingen ambitioner om at drosle ned på vækst- og jobindsatsen, men mener tværtimod, Europa har brug for det modsatte.

I anledning af at kansler Merkel ifølge Lykke Friis er optimist med hensyn til budgetforhandlingerne, sagde europaministeren, at det ikke var hans indtryk, at det bliver "en hurtig omgang", og at man nemt får tingene til at falde på plads. Han mente, der bliver tale om benhårde forhandlinger, når de 27 lande samles i et lokale for at få mest mulig indflydelse.

Per Clausen mente, europaministeren valgte at svare på et andet spørgsmål end det, Nikolaj Villumsen stillede, og spurgte, om det er, fordi europaministeren gerne ser, at vi kommer hjem med et resultat, som indebærer, at vi har fået en rabat, men at det ikke har sparet Danmark en krone.

Pia Adelsteen syntes ikke, man skulle bruge vetoretten oftere, men spurgte, om man ville udvide den til også at omfatte budgettet. Det væsentlige er jo ikke rabatten, men om vort bidrag til EU samlet set stiger.

Europaministeren sagde til Per Clausen, at det ikke var hans hensigt at undgå at svare på Nikolaj Villumsens spørgsmål om, hvordan forhandlingerne ender, men at fortælle, hvordan det er, nemlig at man har et puslespil, hvor man kun kender halvdelen af brikkerne. På nuværende tidspunkt ligger der ikke et kompromisforslag, som der er opbakning til fra alle lande. Europaministeren gentog regeringens prioriteter i forhandlingerne og understregede, at det samlede resultat også afhænger af, hvordan pengene bliver udmøntet, altså f.eks. af hvordan landbrugsudgifterne bliver fordelt. Han opfordrede Per Clausen og Nikolaj Villumsen til at væbne sig med tålmodighed og have tillid til, at regeringen gør alt, hvad den kan, for at opnå det bedst mulige resultat for Danmark.

Han svarede Pia Adelsteen, at når vi har talt om veto i forbindelse med rabatten, er det fordi vi her er i den helt særlige forhandlingsposition, at der kun er ét land, som kæmper for en rabat til Danmark, nemlig Danmark. Når det drejer sig om budgettet, har vi en række allierede.

4. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 14.-15. marts 2013 (udkast til kommenteret dagsorden)

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3219 – bilag 1 (samlenotat side 17)

EUU alm. del (12) – bilag 184 (udkast til kommenteret dagsorden) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 14-15/3-13 - bilag 1)

Europaministeren: For så vidt angår mødet i Det Europæiske Råd den 14.-15. marts 2013 forventes dagsordenen at være fokuseret på en række økonomiske emner, herunder implementering af den Økonomiske og Monetære Union, det europæiske semester samt vækst- og beskæftigelsespagten. Derudover forventer jeg en drøftelse af EU's strategiske partnerskaber. Rådet vil vende tilbage til forberedelsen af mødet i Det Europæiske Råd på sit møde den 11. marts 2013.

Punkt 2. Samråd med europaministeren vedr. samrådsspørgsmål F og G vedr. klimamålsætningen i EU's budget

EUU alm. del (12) – samrådsspørgsmål F

EUU alm. del (12) – samrådsspørgsmål G

Samrådsspørgsmål F havde følgende ordlyd:

"Vil ministeren redegøre for, hvad Danmark konkret har gjort for at fastholde klimamålsætningen i EU's budget i forbindelse med formandskabet?"

Samrådsspørgsmål G havde følgende ordlyd:

"Vil ministeren redegøre for, hvad Danmark konkret vil gøre for at fastholde klimamålsætningen i EU's budget?"

De to samrådsspørgsmål blev besvaret under ét.

Per Clausen begrundede samrådsspørgsmålene, som ikke var blevet overflødiggjort som følge af europaministerens udtalelser vedrørende budgettet under punkt 1 på Europaudvalgets dagsorden. Det første samrådsspørgsmål drejer sig om, hvordan det kunne være, at Kommissionens udspil til, hvilken placering miljø og klima skulle have i EU's budget, var blevet forringet eller udtyndet under det danske formandskab. Det andet samrådsspørgsmål drejer sig om, hvad regeringen efterfølgende har gjort for at rette op på det, og om det ser ud til at give noget resultat. Han tilføjede, at samrådsspørgsmålene ikke var blevet mindre spændende efter den debat, der har været om budgettet, idet klimaet ikke ser ud til at spille nogen større rolle.

Europaministeren: Indledningsvis vil jeg sige til Per Clausen, at det for Danmark under vores EU-formandskab har været en klar prioritet at sætte en grøn og klimavenlig kurs for EU. Det kom bl.a. til udtryk ved energieffektiviseringsdirektivet, som det lykkedes at lande under det danske formandskab. Jeg tror, det er almindelig anerkendt, at her var der tale om en sejr for miljøet og for klimaet, som kom i hus ikke mindst takket være en omfattende dansk indsats. At give indtryk af, at det ikke er noget, der har stået højt på vores dagsorden, er ganske enkelt forkert. Jeg vil også sige, som jeg var inde på i forbindelse med budgettet, at noget af det, som er vigtigt for Danmark, er satsning på grøn teknologi og grønne arbejdspladser, fordi vi grundlæggende mener, at det er en af de måder, hvorpå vi både kan skabe vækst og udvikling og samtidig gøre noget godt for vores klima. Det mener jeg må være en fælles interesse i det danske Folketing. Jeg tror egentlig, det er et udgangspunkt, vi alle deler.

I forhold til selve samrådsspørgsmålene E og F handler de om, hvad vi har gjort for at fremme den dagsorden, som gælder klimamålsætningen, og de handler også om, hvad vi kan gøre fremadrettet.

Disse to spørgsmål er tæt forbundne, og jeg vil derfor tillade mig at besvare dem samlet. Det har jeg også forstået, at der er accept af.

Lad mig starte med at slå fast, at regeringen deler spørgerens interesse i at sikre, at EU's kommende budget får en grøn profil. Fra dansk side har vi hele vejen igennem forhandlingerne arbejdet for, at EU-budgettet inden for en mere restriktiv ramme moderniseres i så høj grad som muligt gennem reelle omprioriteringer fra landbrug og strukturfonde i retning af de mest vækst- og beskæftigelsesfremmende politikker og gennem øget fokus på natur, miljø, klima og energi. Vi har fra dansk side arbejdet aktivt for, at klima og miljø skulle indgå som horisontale elementer i EU's budget.

Danmark kan derfor fuldt ud støtte op om, at EU's flerårige budget bør indeholde en målsætning om, at 20 pct. af udgifterne på EU's budget skal bidrage til, at man opnår EU's klimamålsætninger. Denne målsætning fremgår også af den seneste forhandlingsboks, som blev fremlagt inden Det Europæiske Råds møde i november 2012.

Dette er et klart dansk fingeraftryk. Under det danske formandskab indsatte vi bl.a. en tekst i forhandlingsboksen om "mainstreaming" af klima og miljø på tværs af alle budgettets udgiftsområder. Det var ikke ukontroversielt. Vi vurderede på det tidspunkt, at det var det største skridt, vi kunne nå under det danske formandskab. Men vi var også meget optaget af, at vi i den videre proces ville presse på for, at det blev endnu bedre.

Derfor kunne den tekst også bruges som springbræt for, at van Rompuy i sit oplæg i slutspillet kunne tilføje den konkrete 20 pct.s målsætning. Jeg mener, man må sige, at det er en fortsættelse af det arbejde, vi gjorde under det danske formandskab. Det er min vurdering, at vi valgte den rigtige tilgang, så sagen kunne modnes for, at landene kunne bakke op om den målsætning.

Det er ikke givet, at målsætningen vil være at finde, når vi har afsluttet forhandlingerne. En række lande er fortsat imod. Men fra dansk side arbejder vi målrettet for, at den kommer med, og sammen med ligesindede lande vil vi gøre, hvad vi kan, for at sikre, at dette og andre positive elementer i aftaleteksten bliver fastholdt som led i indsatsen for en modernisering af budgettet.

Klima- og miljømainstreaming vil give Danmark og andre grønne lande et håndtag til at sikre de nødvendige ændringer i konkrete sektorretsakter og dermed opnå reelle resultater på anvendelsen af EU's budget.

Når det er sagt, er det også vigtigt at huske på, at EU's klimaindsats ikke kun vedrører 20 pct. klimamainstreaming. Det handler f.eks. også om grønning af den fælles landbrugspolitik, om Life+-programmet, om støtte til projekter, der sikrer en god energiinfrastruktur, der vil betyde bedre udnyttelse af vedvarende energikilder osv.

På alle disse områder arbejder regeringen også for at styrke EU's klimaindsats. Regeringens indsats stopper altså ikke ved forslaget om de 20 pct. klimamainstreaming i MFF-aftalen.

Per Clausen spurgte, om det er rigtigt forstået, at Danmark som formandskabsland accepterede, at man fik en anden formulering ind end de 20 pct., som var Kommissionens oprindelige udspil, fordi regeringen mente, det var en klog og smart forhandlingstaktik, men nu er de 20 pct. kommet ind igen. Derfor spurgte han, om Danmark, siden vi holdt op at være formandskabsland, har arbejdet aktivt for, at de 20 pct. kom ind.

Lykke Friis måtte konstatere, at det ikke ser for godt ud med klimadagsordenen. Man kan diskutere længe, hvem der er skyld i det, men man må i hvert fald konstatere, at de 30 pct., som var på tale i sin tid, er faldet fuldstændigt væk. Når man ser på EU's budget, kan man se, at "greeningen" er under angreb, og når man ser på CO₂-handelssystemet, går det heller ikke så godt. Så med undtagelse af energieffektiviseringsdirektivet er det svært at få de store smil frem. Hun havde lagt mærke til, at det irske formandskab talte om "putting the green agenda back on track". Det er svært at se, at det danske formandskab har indfriet sin målsætning med hensyn til miljø og klima. Lykke Friis ville imidlertid ikke kritisere den nuværende regering herfor, idet tilbageslaget skyldes den økonomiske krise.

Med hensyn til det fremadrettede havde Verdensbanken sammen med nogle europaparlamentarikere kritiseret, at man i slutspillet i budgetforhandlingerne vil skære i klimahjælpen til verdens fattigste. Lykke Friis spurgte, om der er hold i det, eller om der bare er nogen, der ser syner ved højlys dag.

Europaministeren indrømmede over for Per Clausen, at man altid kunne diskutere forhandlingsstrategien, og fortalte, at når man valgte den linje, man valgte under det danske formandskab, var det fordi landene i den indledende fase kunne "skyde med spredehagl" og dermed også skyde målsætningen om de 20 pct. ned med spredehagl uden helt at tage stilling til, hvor de ville bruge deres kræfter, når det virkelig kom til stykket. Vi valgte derfor at bruge en formulering, som, når man kom længere i forhandlingerne, kunne være et springbræt til, at man konkret kunne nævne de 20 pct. Vi ville vente, til tidspunktet var modent, og nu er de 20 pct. altså kommet ind.

Europaministeren svarede med hensyn til det fremadrettede, at efter det danske formandskab havde Danmark arbejdet aktivt for at få de 20 pct. ind, fordi vi grundlæggende mener, det er den rigtige vej at gå. Vi har hele vejen igennem støttet en grøn og klimavenlig linje, fordi vi mener, det er det, der er brug for.

Europaministeren sagde til Lykke Friis, at Danmark da gerne havde set, at der havde været en mere offensiv tilgang i EU til den grønne dagsorden og til klimaudfordringerne, men fremhævede samtidig, at det under det danske formandskab faktisk var lykkedes at få gennemført en af de vigtigste sager på dette område, nemlig energieffektiviseringsdirektivet. Det betyder ikke, at alle problemer er løst, men det var en sag, som man i årevis havde bokset med i EU. Energieffektiviseringsdirektivet vil skabe masser af jobs og hjælpe klimaet.

Europaministeren var enig med Lykke Friis i, at vi også på andre dagsordenspunkter, bl.a. greening af landbruget, fortsat skal kæmpe for de danske synspunkter. Her glædede det ham, at Venstre havde de samme holdninger som regeringen, for jo større støtte der er i Folketinget, jo bedre er det. Europaministeren var klar over, at vi ikke har nået målet endnu med hensyn til den grønne dagsorden og med hensyn til energi- og klimadagsordenen, men Danmark er et af de lande, som er i den grønne førertrøje i EU, og det har vi tænkt os at vedblive med at være.

Han havde ikke læst den artikel, Lykke Friis refererede til, men i forhold til Kommissionens udspil lægges der op til besparelser på alle kategorier. Fra dansk side vil vi bestemt ikke se det som et fremskridt, hvis man skærer ned på den internationale klimaindsats. Europaministeren kunne ikke på nuværende tidspunkt sige, hvad det samlede resultat ville blive.

Per Clausen ville ikke udelukke, at den socialdemokratiske retorik ville have været lidt anderledes, hvis man havde haft en anden regering. Med hensyn til hvad der er klog forhandlingstaktik, pegede Per Clausen på, at når det drejer sig om rabatten, mente regeringen, det var rigtigt at rejse spørgsmålet på et meget tidligt tidspunkt, men når det drejer sig om de 20 pct., var det klogt at vente. Han spurgte, om de 20 pct. er lige så vigtigt for Danmark som rabatten.

Europaministeren mindede om, at når man er formandskabsland, er det ens opgave at prøve at samle de 27 lande om nogle fælles målsætninger, og under det danske formandskab var de 27 lande ikke parat til konkret at nævne de 20 pct. Vi tog et skridt på vejen, fordi vi mente, det ville være et godt udgangspunkt for, at man i slutfasen kunne få de 20 pct. ind. Europaministeren mente faktisk, forløbet havde vist, at det var den rigtige forhandlingstaktik. Han tilføjede, at vi ved, at der er nogle lande, der ikke er begejstrede for, at de 20 pct. er nævnt, og som vil forsøge at få det ud igen. Vi vil imidlertid gøre, hvad vi kan, for at det forbliver i teksten.

Vi har sagt, hvad der er vores absolutte topprioriteter, nemlig et mindre budget, et mere målrettet budget – og her indgår den grønne dagsorden – og en rabat til Danmark på 1 mia. kr. Det mente europaministeren, der var en god sammenhæng i. Han betegnede det som fint, at Enhedslisten sætter fokus på, hvordan forløbet har været, og hvad målsætningen er, og han håbede, at man efter samrådet ville indse, at vi fra dansk side havde fulgt en klar kurs, og at det ser ud til, at vi nu er dér, hvor vi gerne vil være. Europaministeren tilføjede dog, at kampen ikke er slut endnu. Vi vil fortsætte kampen helt frem til målstregen.

Per Clausen takkede for svaret. Han ville nødtigt komme med grundløse beskyldninger mod regeringen og forstod europaministerens svar sådan, at kravet om de 20 pct. er prioriteret på niveau med at få et lavere budget og en rabat til Danmark. I så fald var han fuldstændig enig med europaministeren og mente, at samrådet havde været godt og nyttigt.

Europaministeren var glad for, at Per Clausen ikke ville komme med grundløse beskyldninger om, at regeringen ikke havde gjort, hvad den kunne for at fremme den grønne sag. Det er vigtigt for os, at der er et klart grønt sigte. Vi har også

18. Europaudvalgsmøde 1/2-13

sagt, at budgettet skal være mindre og mere målrettet – hvori det grønne indgår som en vigtig del – og så skal vi have en rabat. Det er med det udgangspunkt, vi går videre i forhandlingerne.

Mødet slut kl. 11.35

Ref.: BE/its